

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm

Förslag om jakttider, tillåtna tider under dygnet för jakt, avlysningsjakt samt användning av hund

Sammanfattning

LRF begär att Naturvårdsverket (NV) föreslår, och att regeringen beslutar om, nedan beskrivna ändringar i allmänna jakttider och tider för skydds jakt på nedan nämnda arter. Vidare att nedan angivna ändringar görs i jakttider för älg och att vissa begränsningar ändras vad gäller när på dygnet vissa arter får jagas. Slutligen ges förslag om möjlighet för länsstyrelsen att besluta om obligatorisk avlysningsjakt på älg, i delar av län.

LRF:s förslag har sina orsaker i de problem med viltskador i jord- och skogsbruk som är de mest ekonomiskt kännbara. Även viltrafikolyckorna är viktiga motiv till förslagen, eftersom nämnda olyckor numer utgör ett allvarligt problem och orsakar höga kostnader för samhället.

Bakgrund

Regeringen har genom ändring i 2 § jaktförordningen (2018:639) givit NV i uppdrag att bereda jaktidsförslag och vid behov föreslå ändringar, inför regeringens ställningstagande och beslut, om jakttider ska införas eller ändras. Innan nämnda ändring i jaktförordningen har flera förslag om jakttider väntat på Näringsdepartementet. I avvaktan först på NV:s förslag om hur beredning av jakttider bör gå till och sedan på regeringens beslut om nämnda ändring i jaktförordningen. Vissa förslag om jakttider har därför väntat på åtgärd i flera år. De ändringar som LRF föreslår är därför i flera fall mycket brådskande.

Jakttid på älg i älgskötselområden och licensområden

Jakttiden för älg är grundad på jakttraditioner och på en överdriven tro om att jakt under brunsttid skulle orsaka negativa effekter på älgstammen. Startdatum för älgjakt är till skillnad från all annan jakt kopplad till måndagar. Tanken var bl.a. att de som reser långt till sin älgjakt skulle ha helgen innan jaktstarten för resa och förberedelser. Det innebär att en hel helg, när jägarna är lediga från arbete, inte kan utnyttjas för jakt. Det s.k. brunstuppehållet i Norrland utformades när det ansågs att jakten efter älg medför störning på brunstbeteende och reproduktion. Nu är omfattande älgjakt under lång tid en nödvändighet för att motverka oacceptabla betesskador i skog. Det måste finnas förutsättningar för en så effektiv jakt som möjligt. Jakttiden bör alltså förlängas. Under september är vädret gynnsamt för jakt i norra Sverige och intresset för älgjakt är större än senare under jaktsäsongen. LRF föreslår att jakttiden för älgskötselområden och licensområden ändras enligt följande:

Området för septemberjakt

Fast datum för start och slut ***1 september – 28 (29) februari***

Förslaget innebär att det s.k. brunstuppehållet i de norra delarna av landet slopas. Slopas brunstuppehåll tillämpas redan i Norrbottens län. Septemberjaktområdet utökas så att septemberjakt ska gälla i hela län, i de län som nu bara har septemberjakt i delar av län.

Området för oktoberjakt

Fast datum för start och slut ***1 oktober – 28 (29) februari***

Området för oktoberjakt minskar i enlighet med förslag ovan, om utökat område för septemberjakt.

Jakttider för älg ska inte beslutas av länsstyrelse utan av regeringen, genom beslut om ändring i jaktförordningen. Jakttiderna för älg ska, i likhet med de allmänna jakttiderna, gälla tillsvidare. Länsstyrelse ska bara ha möjlighet att avsluta älgjakten tidigare än den 28 (29) februari, i enlighet med bestämmelsen i 2 § jaktförordningen om ”. . . *det behövs med hänsyn till snö-, is- eller temperaturförhållandena*”. Sådant beslut av länsstyrelse ska bara få tas efter samråd med berörda älgförvaltningsgrupper.

En del av jakttidsfrågan för älg är hur jakttiden utnyttjas under pågående jakt. Det förekommer, men tyvärr inte i tillräcklig omfattning, att s.k. avlysningsjakt tillämpas under älgjakt. Framför allt inom älgskötselområden. Avlysningsjakt är en av de mest effektiva metoderna för att den planerade avskjutningen verkligen ska bli genomförd. Men det är en frivillig metod. Eftersom älgskadorna är oförändrat höga eller ökar i stora delar av landet måste jakten effektiviseras. Det kan göras genom att länsstyrelsen får besluta om att avlysningsjakt ska tillämpas, enligt nedanstående förslag. Bestämmelsen bör införas som en ny 3 e § jaktförordningen:

3 e § Länsstyrelsen får besluta att älgjakten inom hela eller del av ett älgförvaltningsområde ska bedrivas som avlysningsjakt. Avlysningsjakt ska tillämpas till dess licenstilldelning eller avskjutningsmål i skötselplan är uppnådd, eller till den tidpunkt då jakten ska vara avslutad. Sådant beslut innebär att älg får fällas utan hinder av interna jaktregler eller begränsningar om att högst ett visst antal älgar får fällas per jaktligt delområde inom respektive licensområde för älgjakt eller älgskötselområde inom älgförvaltningsområdet.

Om länsstyrelsen beslutat om avlysningsjakt får älgförvaltningsgruppen till länsstyrelsen föreslå när under jakttiden avlysningsjakten ska börja tillämpas i älgförvaltningsområdet.

Ovanstående förslag är tidigare insänt till regeringen och bifogas till denna skrivelse i fulltext.

Allmän jakt

Kronhjort

LRF:s förslag om utökad, allmän jakt på hind och kalv av kronhjort är det mest brådskande av de av LRF tidigare föreslagna jakttidsändringarna. Situationen när det gäller kronhjortens ökning, spridning och skadegörelse i skog och jordbruk är tyvärr ännu mer alarmerande än när LRF:s jakttidsförslag skrevs 2015. Förslaget bifogas i sin helhet.

Regeringen har tidigare remitterat bl.a. LRF:s förslag om kronhjort, remissammanställning är gjord på Näringsdepartementet. All den beredning som krävs i statsförvaltningen för en ändring av jakttid är alltså gjord, det finns inte någon anledning att än en gång bereda och remittera samma förslag. Det är

symptomatiskt att de parter som inte påverkas av kostnader för skador av kronhjort är negativa till allmän jakt på hind och kalv av kronhjort. Det gäller t.ex. Svenska Jägareförbundet, SLU och några länsstyrelser. Medan alla markägareorganisationer och skogsbolag tillstyrker allmän jakt på hind och kalv. D.v.s., det är de parter som betalar för kostnaderna. Det är LRF:s uppfattning att viltförvaltningen måste präglas av hänsyn till dem som drabbas negativt av vilt i första hand. Jord- och skogsbruk genererar inkomster för jordbrukare, skogsbrukare, livsmedelsindustri och skogsindustri. Fritidsintressen är inte jämförbara med våra basnäringar.

Förslag:

Kronhjort, hind och årskalv

Hela landet

den 16 augusti–den 31 januari. Till och med den 30 september ska jakten ske som smyg- eller vaktjakt.

Dovhjort

I län där dovhjort förekommer sprids de alltmer och bildar mycket täta populationer. Skador uppstår främst i jordbruket. Spannmål och vall drabbas av de värsta skadorna. Det finns väl dokumenterade årliga förluster på 50 % av normal vallskörd, orsakade av dovhjort. Till skillnad mot vad som var känt tidigare skadar dovhjort även skogsplanteringar av tall. Det senare är känt både av privatpersoner och Skogsstyrelsen, det förekommer t.ex. i Västra Götalands län och Kalmar län. Skogsskador av dov uppstår troligen främst i områden med täta stammar av hjortdjur, som leder till brist på mer normal föda för dovhjort.

Den allmänna jakttiden för dovhjort gäller från 1/9 till 28/2, med olika inskränkningar för vissa kategorier av dovhjort under delar av jakttiden. Dovahjorten har ett starkt flockbeteende, med förmåga att bilda mycket täta populationer. Dovahjort kan därför förekomma i större antal per ytenhet än hos något annat av våra vilda hjortdjur. Med mycket täta stammar och omfattande skadegörelse räcker den allmänna jakttiden inte till. Den senaste ändringen i den allmänna jakttiden gäller i Södermanlands, Östergötlands, Kalmar, Skåne, Västra Götalands och Örebro län. Ändringen innebär att hind och kalv får jagas under hela det s.k. brunstuppehållet, som råder under tiden 21 oktober – 15 november. Trots denna utökning av jakttiden och den nyligen införda skyddsjakten på årskalv, med stöd av punkt 22 i bilaga 4 till jaktförordningen, måste länsstyrelserna i t.ex. Södermanlands och Östergötlands län ändå besluta om ett antal tillstånd till skyddsjakt i enskilda fall. För att motverka svåra

skador orsakade av dovhjort. Problemen beror inte bara på att avskjutningen är för liten. Ett minst lika stort problem är att avskjutningen under allmän jakt ofta har fel inriktning. Det skjuts för många handjur och för få hindar. Den skeva könsfördelningen i avskjutningen har flera orsaker. Det finns ett jägarintresse i att skjuta hornbärande hjortar p.g.a. intresset för horntröféer. Det är rent jakttekniskt lättare att fälla hornbärande handjur, därför att de inte kan föra kalv. Hornbärande djur kan fällas så fort jägaren ser att de är hornbärande. Den allmänna jakttiden bidrar också till hög avskjutning av handjur, p.g.a. att det under hela september månad enbart får fällas hornbärande handjur. September är vidare en månad när det är gynnsamt jaktväder och jakten efter andra viltarter inte är så omfattande i Södra Sverige. Jakttrycket på handjur blir därför högt, samtidigt som avskjutning av handjur inte kan reglera stammen. Det skjuts däremot för få hindar under övrig jakttid. För hindarna gäller i flera län inte jakttid under brunstuppehållet, det finns mindre intresse bland jägare att fälla hindar och de är svårare att fälla p.g.a. att de kan föra kalv. Dohjorten är flocklevande och har vanan att förflytta sig på sätt som medför att det under jakt kan vara svårt att avgöra vilka hindar som för kalv. I många jaktområden avstår dessutom många jägare att fälla tillräckligt många hindar, i syfte att öka antalet dovhjortar i området.

Sammantaget innebär detta att det i de flesta områden skjuts för stor andel handjur och för liten andel hindar och kalvar. Vilket i sin tur leder till för liten handjursandel i stammen, för låg medelålder bland handjuren, dåliga horntröféer, för stor andel hindar och en stam i snabb ökning. Dohjorten är en till Sverige införd art som har senare brunst och senare tidpunkt för kalvning än de ursprungliga hjordjursarterna. Jakttiden kan därför med fördel inte bara ändras vad gäller jakt under hösten, utan även förlängas t.o.m. mars månads utgång för hind, kalv och s.k. spetshjort. Spetshjort är unga hjortar med horn som endast består av två hornstänger, utan taggar på hornstången. Sådana horn kallas ”spetsar”. Om endast spetshjort är tillåten under mars månad fälls då inga äldre s.k. kapitala och för jägare särskilt värdefulla hjortar.

Enligt LRF:s uppfattning måste den allvarliga utveckling som beskrivs ovan motverkas genom följande ändring i jaktförordningens bilaga 1, punkt 8. Ny text markerad med fetstil:

Dohjort Hela landet den 1 okt. - den 20 okt. och den 16 nov. – 28 (29) feb. (alla djur)

Dovhjort *Hela landet* *den 1 sept.- den 30 sept.* *alla djur, endast smyg- och vaktjakt*

Dovhjort – hind och kalv ***Hela landet*** *den 21 okt.- den 15 nov. och 1 mars – 31 mars*

Dovhjort spetshjort ***Hela landet*** *1 mars – 31 mars*

Rådjur

Rådjursjakten har under ett antal år kommit ”i skuggan” av den alltmer omfattande jakten på vildsvin, dovhjort och kronhjort. Jägarna har svårt att hinna med att jaga alla viltarter, som är lovliga under ungefär samma tid. Samtidigt visar Skogsstyrelsens årliga återväxtkontroll, som görs några år efter avverkning, att mellan 15 och 18 procent av tallplantorna var betade av rådjur i Götaland och Svealand vid inventeringen 2017. De skadorna sker när tallplantorna är så små att skadorna senare inte syns vid ÄBIN, som sker vid 2 meters medelhöjd. Plantans tillväxt har minskat av skadan. En del av de plantor som tidigt skadas av rådjur hinner dessutom dö av skadan innan ÄBIN. Det är nödvändigt att öka rådjoursavskjutningen, även om annan jakt kräver stor del av jägarnas tid. LRF föreslår därför att jakttiden för råbock 1 maj – 15 juni utökas att gälla i hela landet. Vårjakten konkurrerar inte med så mycket annan jakt och bidrar därför till nödvändig, ökad avskjutning. Den nu gällande jakttiden för s.k. vårbock infördes som en konsekvens av det radioaktiva nedfallet från Tjernobyolyckan, i delar av landet. Det rapporteras inga olägenheter av denna jakt, och den är biologiskt inom ramen för hur jakttider beslutas i Sverige.

Förslag:

Rådjur - hornbärande djur, endast smyg- och vaktjakt

Hela landet 1 maj - den 15 juni och den 16 augusti – 30 september.

Vildsvin

Vildsvinskadorna i jordbruket har åter ökat markant i stora delar av södra Sverige under 2018. Dessutom är risken för utbrott av afrikansk svinpest i vildsvinsstammen överhängande. Det får därför inte finnas några omotiverade hinder för beskattning av vildsvin under allmän jakt och under skydds jakt. Den allmänna jakttiden för vildsvin innefattar en regel om att sugga ”som åtföljs av smågrisar” inte får fällas. Regeln gäller under hela året. Bestämmelsen avviker från övriga allmänna jakttider och bestämmelser för t.ex. licensjakt på älg. Det

finns ingen legaldefinition av ”smågris” när det gäller vildsvin. Olika tumregler tillämpas av jägare men ingen jägare kan veta vad en ”smågris” är, i strikt juridisk mening. Det medför dels rättsosäkerhet, dels att det i alla situationer när det är oklart om suggan har ”smågrisar” eller inte så avstår jägarna att skjuta. Det innebär att ett antal skottillfällen förloras, i en tid när avskjutningen av vildsvin måste öka markant. Om sugga ”som åtföljs av smågrisar” fälls avsiktligt, är det ett jaktbrott. Motsvarande svårighet när det gäller älg och kronhjort har lösts utan tvingande regler. I stället framgick det tidigare av länsstyrelsens beslut om älgjakt att länsstyrelsen rekommenderade att kalv fälls före ko eller hind. Även rekommendationen är nu slopad. Det ankommer på den enskilda jägaren att avgöra när ko eller hind bör fällas. Orsaken till att det inte finns någon tvingande bestämmelse är att avkriminalisera jaktsituationer där ko eller hind fälls, när det inte var möjligt att se eller förstå om älgko eller kronhind förde kalv. Samma förhållande gäller vid jakt på rådjur. Det är olämpligt att fälla förande get innan kid. Men detta reglerar inte staten, det anses vara en vedertagen jägarregel.

LRF föreslår att ovan nämnda bestämmelse om sugga som åtföljs av smågrisar slopas, i paritet med nu gällande praxis för jakt efter exempelvis rådjur. Regeln kan med fördel ersättas med en rekommendation om att inte fälla sugga som för kultingar, som är beroende av suggan för sin överlevnad. Inte minst därför att ”smågrisar” knappast låter sig definieras, i strikt juridisk mening. LRF föreslår allmän jakttid enligt nedanstående:

Vildsvin Hela landet den 16 april - den 15 feb.

*Vildsvin
- årsunge Hela landet den 1 juli - den 30 juni*

Sädgås, bläsgås och vitkindad gås

Bläsgås ökar i delar av landet. LRF har tidigare föreslagit allmän jakt på bläsgås under tiden 1 oktober – 31 december i Västra Götalands län. Skrivelsen bifogas. Förslag:

Bläsgås Västra Götalands län 1 oktober – 31 december

Skyddsjakt Bilaga 4

Bestämmelsen i bilaga 4 punkt 2 om skyddsjakt på vildsvin på jordbruksmark, skiljer sig från flertalet andra punkter i bilagan vad gäller precisering av var skyddsjakten får ske och villkor för när punkten får tillämpas. Denna punkt är betydligt mer snävt formulerad än t.ex. punkterna 7 - 11 om råka, korp, räv och grävling. Skyddsjakten för vildsvin, den viltart som utan konkurrens orsakar störst skada i jordbruket, är alltså mer inskränkt än skyddsjakt på flera andra arter, som i ekonomiska termer gör mindre skada. LRF föreslår därför att texten i punkt 2, andra stycket delpunkt 2, om vildsvin slopas. En ny punkt läggs till i bilaga 4 med lydelsen:

Punkt X Vildsvin får jagas, om det behövs för att förhindra skada i lantbruket den 1 juli - den 30 juni.

Det innebär att skyddsjakt på vildsvin även får bedrivas även på annan del av fastigheten än exakt där skada kan uppkomma. Enligt LRF:s uppfattning får det inte finnas några omotiverade begränsningar av skyddsjakt för att minska skador av vildsvin.

Dov- och kronhjort

Regeringen införde ifjol punkterna 22 och 23 i bilaga 4 till jaktförordningen. De ger möjlighet till viss skyddsjakt på årskalv av dov- och kronhjort. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 2018. Regeringens beslut innebär att punkterna 22 och 23 inte gäller i Skåne och Gotlands län. Att bestämmelserna inte gäller i Skåne län är orimligt, eftersom det länet är ett av de län som har de mest omfattande skadorna av dov- och kronhjort. På LRF:s Riksförbundsstämma 2018 uppdrogs åt riksförbundsstyrelsen att arbeta för att nämnda skyddsjaktbestämmelser för dov- och kronhjort ska gälla i hela landet, alltså även i Skåne och Gotlands län. När bestämmelserna har tillämpats har det påpekats att lydelsen i punkt 23 kan orsaka tolkningssvårigheter. Utdrag ur jaktförordningens bilaga 4:

23) Årskalv av kronhjort som orsakar stamskada på barrträd får jagas i hela landet utom Skåne och Gotlands län den 1 juli-den 15 april.

Det har påpekats att formuleringen ”Årskalv av kronhjort som orsakar stamskada . . .” felaktigt kan tolkas så att det förutsätter att årskalv orsakar skada och att det är just den eller de årskalvar som orsakar skada som får fällas. Den tolkningen saknar i och för sig stöd i praxis i övrig tillämpning av bilaga 4. Bestämmelsen syftar till att årskalv får fällas vid skada av kronhjort, för att

förhindra skador genom den skrämseleffekt som skyddsjakten på kalv skapar. Men skrivningen kan göras mer lättförståelig genom en mindre justering. Båda punkterna bör gälla även på Gotland. Dels därför att hjortar som hålls i hägn kan rymma, skyddsjakt kan då börja utan beslut från myndighet. Dels därför att det förekommer olagliga utsättningar av hjort, det har t.ex. rapporterats frilevande kronhjort på Öland. Även i sådana fall kan jakt efter hjort påbörjas utan myndighetsbeslut, om bilaga 4 justeras så att punkterna 22 och 23 gäller i hela landet.

LRF begär därför att punkterna 22 och 23 i bilaga 4 till jaktförordningen ska gälla i hela landet. Vidare att punkt 23 omformuleras enligt följande:

***23) Om kronhjort orsakar stamskada på barrträd får årskalv av kronhjort jagas i hela landet
den 1 juli - den 15 april.***

Trana och sångsvan

Tranor och sångsvan har ökat kraftigt i Sverige under många år. Skadorna i jordbruket är på många håll omfattande och varierar med väderförhållandena under vår, höst och vinter. Det tas ett fåtal länsstyrelsebeslut om tillstånd till skyddsjakt i enskilt fall, på både trana och sångsvan. Tillstånden är ofta strikt villkorade och mycket begränsade vad gäller antalet fåglar som får fällas. Det är en omständlig och tidskrävande procedur med ansökan, prövning och beslut i enskilt fall. I de fall tillstånd ges är det ibland för sent för att förebygga skada. Sammantaget är det därför LRF:s uppfattning att de negativa följderna av ökning och skadegörelse, orsakade av trana och sångsvan, måste motverkas genom ändring i bilaga 4 till jaktförordningen.

LRF föreslår följande:

***Om det behövs för att förebygga skada, får trana och sångsvan som uppträder vid fält med oskördad gröda jagas
den 1 juli - den 30 april.***

Sädgås, bläsgås och vitkindad gås

Skadorna av sädgås, bläsgås och vitkindad gås i jordbruket ökar, i delar av landet. LRF har tidigare föreslagit ***utökad skyddsjakt i bilaga 4 på sädgås, bläsgås och vitkindad gås i skadedrabbade län***. Skrivelsen bifogas.

Tid för jakt på dygnet

Av 9 § jaktförordningen framgår de begränsningar som gäller, om när under dygnet vissa viltarter får jagas. Bestämmelserna är i huvudsak oförändrade sedan mycket lång tid tillbaka. Bakgrunden är bl.a. jakttraditioner och gamla, populära jaktmetoder. Som exempel kan nämnas att räv får jagas dygnet runt p.g.a. av den traditionella och effektiva vakjakten på räv nattetid. Hare får jagas dygnet runt p.g.a. att man jagade med stövare under vinternätter. När det gäller arter som får jagas under del av dygnet finns flera inaktuella och omotiverade begränsningar. Exempelvis får älg inte fällas efter solens nedgång. Det är en regel som beror på tidigare älgjakt på s.k. generell jaktmark, d.v.s. älgjakt på små jaktmarker som på vissa villkor fick fälla vuxen älg. Den jakten ogillades av delar av jägarkollektivet och skulle därför missgynnas, genom att möjlighet att fälla älg i skymningstimmen förbjöds. Det är nu en historisk rest i jaktförordningen som bör slopas. Nuvarande situation kräver de bästa förutsättningar för att underlätta och göra älgjakten effektiv.

Vildsvin får jagas dygnet runt medan rådjur samt dov- och kronhjort bara får fällas fr.o.m. en timme före solens uppgång t.o.m. en timme efter solens nedgång. De bestämmelserna är säregna både vad gäller logik och praktisk jaktutövning. Vildsvin är relativt svåra att köns- och åldersbestämma i svagt ljus, till det bidrar inte bara likheter i kroppsform mellan kön och ålderskategorier utan även att de är lågväxta, kortbenta. Det leder till att de är svåra att observera i gröda och annan hög vegetation. Rådjur, dov- och kronhjort är däremot relativt högbenta och har tydliga skillnader mellan könen. Under stor del av året är hjortkalvarna dessutom lätta att skilja från vuxna djur. LRF föreslår därför följande ändringar i 9 § jaktförordningen. Slopade text markeras med fet stil som är överstruken.

Inskränkningar i jakten under del av dygnet

9 § För jakt med skjutvapen efter älg, björn, varg, järv och lo, ~~hjort, rådjur och mufflonfår~~ gäller följande begränsningar.

1. Älg får jagas bara under tiden fr.o.m. en timme före solens uppgång till solens nedgång.

2. Björn får jagas bara under tiden fr.o.m. en timme före solens uppgång till två timmar före solens nedgång.

3. Varg, järv, lo, och älg ~~hjort, rådjur och mufflonfår~~ får jagas bara fr.o.m. en timme före solens uppgång t.o.m. en timme efter solens nedgång. Under timmen efter solens nedgång får jakten endast bedrivas som vaktjakt eller smygjakt.

Länsstyrelsen får i det enskilda fallet medge undantag från första stycket. Om flera län är berörda, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där huvuddelen av marken är belägen.

Om tillstånd till jakt ges enligt 23 b §, 24 § eller 31 § första stycket, prövas dock frågan om undantag från första stycket av den myndighet som beslutar om jakten.

Under allmän jakt på sädgås i Blekinge och Skåne län samt allmän jakt på bläsgås i Skåne län gäller att jakten bara får ske dagligen före kl. 11.00. Bestämmelsen är en kvarleva från en period när gåsjakten i dessa län ökade snabbt, jaktintresset var stort och jakten genomfördes inte överallt enligt god jägarsed. Syftet med bestämmelsen är att gässen inte ska bli utsatta för jakt under hela dagen, utan kunna söka föda ostört under längre tid. Jaktutövningen när det gäller gäss har sedan dess förbättrats avsevärt. Gåsjakt behöver underlättas. **LRF föreslår att ovan nämnda begränsning slopas.**

Användning av hund, 16 § jaktförordningen

Bra hundar för vildsvinsjakt är avgörande för att jakten ska vara effektiv. Nu gällande regel är att hund får användas vid jakt på vildsvin under tiden 1 augusti – 31 januari. Bestämmelsen bygger till stor del på att många hundar som lämpar sig för jakt på vildsvin också jagar annat vilt. Jakt på vildsvin har utvecklats under senare år. Det finns hundar som är speciellt tränade för att jaga vildsvin och för att välja vildsvin, om det finns flera klövviltarter i jaktområdet.

LRF föreslår att hund som är särskilt tränad för jakt på vildsvin ska få användas vid jakt efter vildsvin under tiden 16 april – 15 februari.

Jakt med hund bör inte vara tillåten när merparten av vildsvinskullarna föds.

Med vänliga hälsningar

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

Thomas Bertilsson

Enhetschef, Äganderätt och Näringspolitik

Anders Wetterin

Expert jakt och vilt